

Sygnatura akt I C 87/09

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 14-10-2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Jarmundowicz

Protokolant: Błażej Łój

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14-10-2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa R. D. (1), M. D. (1), W. U., I. U.

przeciwko Z. B. (1)

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności w całości w stosunku do powodów R. D. (1) i M. D. (1) tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego sporządzonego w dniu 11 maja 2007r. we W. przez notariusza A. R. repertorium A nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 28 lutego 2008r. sygnatura akt I Co 2988/07;

II. pozbawia wykonalności w całości w stosunku do powodów W. U. i I. U. tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego sporządzonego w dniu 11 maja 2007r. we W. przez notariusza A. R. repertorium A nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 28 lutego 2008r. sygnatura akt I Co 2988/07;

III. zasądza od pozwanego Z. B. (1) solidarnie na rzecz powodów R. D. (1) i M. D. (1) kwotę 22.234zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pozwanemu Z. B. (1) aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu kwotę 85.000zł tytułem brakującej części opłaty sądowej od obowiązku uiszczenia której zwolnieni byli powodowie R. D. (1) i M. D. (1);

V. zasądza od pozwanego Z. B. (1) solidarnie na rzecz powodów W. U. i I. U. kwotę 7.217zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI. nakazuje pozwanemu Z. B. (1) aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu kwotę 100.000zł tytułem opłaty sądowej od obowiązku uiszczenia której zwolnieni byli powodowie W. U. i I. U..

UZASADNIENIE

W dniu 26.01.2009 r. powodowie R. D. (1) oraz M. D. (1) wnieśli do tutejszego Sądu pozew przeciwko Z. B. (1) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego sporządzonego w dniu 11.05.2007 r. we W. przez notariusza A. R. (Rep. A numer (...)), zaopatrzonego postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej I Wydziału Cywilnego z dnia 28.02.2008 r. (sygn. akt: I Co 2988/07) w klauzulę wykonalności. W zakres roszczenia wchodziło także żądanie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Miliczu T. W., prowadzi z wniosku pozwanego Z. B. (1) na podstawie opisanego aktu notarialnego z dnia 11.05.2007 r. przeciwko nim

postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt KM 1638/08. Postępowanie to zostało zawieszono postanowieniem Komornika z dnia 13.01.2009 r., w związku z wydaniem przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w dniu 09.01.2009 r. postanowienia w sprawie udzielenia zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania.

Powodowi opisali dalej, że w akcie notarialnym z dnia 11.05.2007 r. poddali się razem z W. i I. U. egzekucji co do obowiązku zwrotu pozwanemu pożyczki w kwocie 5.000.000 zł. Powodowie podnieśli jednak, że oświadczenia złożone przez nich oraz małżonków U., w powołanym akcie notarialnym, nie odpowiadają realiom, ponieważ nie miało miejsca zaciągnięcie od Z. B. (1) pożyczki, o której mowa w akcie i nie było wolą uprawnionych poddanie się egzekucji z tego aktu. Przyczyną złożenia przez powodów oświadczeń, które zawarte zostały w akcie notarialnym, było przestępcze zachowanie Z. B. (1). Wskazali, że był on zaangażowany finansowo w przedsięwzięcia inwestycyjne (...) Spółka z o.o., w której właścicielami udziałów byli R. D. (1) i W. U.. Spółka ta realizowała budowę nowoczesnej sieci informatycznej w N.. Zaangażowanie Z. B. (1) miało formę pożyczek udzielanych Spółce (...) przez (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., w których to posiadał większościową pulę udziałów. Łączna kwota zaciągniętych przez spółkę pożyczek w okresie od listopada 2005 r. do czerwca 2006 r. wyniosła 3.440.000 zł, natomiast pożyczek udzielonych R. D. (1) przez Z. B. (1) (poza działalnością spółek) wyniosła 1.250.000 zł. Pożyczki miały być spłacane po trzech latach, tj. w 2008 i 2009 r. (pożyczki pomiędzy spółkami) oraz w roku 2007 (pożyczki pomiędzy osobami fizycznymi), przy oprocentowaniu 15 % w skali roku. Wszystkie pożyczki zostały zgłoszone do Urzędu Skarbowego, gdzie uiszczono odpowiednie opłaty. W połowie 2006 roku Z. B. (1) zaczął domagać się jednak od R. D. (1) i W. U. natychmiastowej spłaty udzielonych pożyczek. Wywierając dużą presję, pozwalał sobie na emocjonalne i obraźliwe wypowiedzi, w których pojawiał się wątek jego zobowiązań wobec świata przestępczego, które musi uregulować natychmiast. R. D. (1) podkreślał wtedy wielokrotnie, że nie chce żadnych kontaktów i żadnych związków z pożyczkodawcami Z. B. (1). Zdaniem powodów żądania Z. B. (1) nie były uprawnione ponieważ spłata pożyczek nie była jeszcze wymagalna. Żądania pozwanego nasilały się jednak w ten sposób, że okazując zdenerwowanie, opowiadał np. o „najazdach” przedstawicieli mafii na jego dom, straszeniu jego rodziny, o tym, że musi opłacać kilkudniowe pobyty bandytów w hotelach i ich zabawy. Na początku 2007 r., Z. B. (1) zażądał podpisania przez R. D. (1) i W. U. fikcyjnej umowy pożyczki przekonując, że dzięki niej będzie w stanie utrzymać bandytów na „dystans” w stosunku do R. D. (1) i W. U. oraz ich rodzin. Z. B. (1) opowiadał jednocześnie, że prowadzi rozmowy na temat pozyskania kredytu z banku i pożyczek z innych źródeł, a to pozwoli na spłatę jego zobowiązań wobec mafii i wtedy zniknie zagrożenie ze strony bandytów. Pod wpływem tych gróźb R. D. (1) i W. U. podpisali z datą 15.03.2007 r. fikcyjną umowę pożyczki na kwotę 3.695.000 zł. Umowa ta nie spowodowała żadnego przepływu środków pieniężnych i w przeciwieństwie do poprzednio zawartych umów, nie została zgłoszona do Urzędu Skarbowego. W kwietniu 2007 r., Z. B. (1) co kilka dni dzwonił do R. D. (1) i W. U. lub wzywał ich do siebie i grożąc im zażądał złożenia w formie aktu notarialnego oświadczenia o uznaniu długu wraz z poddaniem się rygorowi egzekucji z art. 777 k.p.c. Natężenie gróźb i nerwowych telefonów, ze strony Z. B. (1), było w tym okresie szczególnie duże, dlatego R. D. (1) i W. U. jeszcze bardziej umocnili się w przekonaniu o tym, że ma on poważne problemy z mafią i że może to przełożyć się na bezpieczeństwo ich i ich rodzin. Z uwagi na uznanie za realne zagrożeń ze strony Z. B. (1), powodowie wraz z małżeństwem U., złożyli oświadczenia o żądanej treści (nie polegającej na prawdzie), w akcie notarialnym z dnia 11.05.2007 r. Rola małżonków D. oraz U., sprowadzała się tylko do podpisania już przygotowanego aktu. Powodowie podkreślali, że kwota rzekomego długu uznanego w akcie notarialnym (5.000.000 zł) nie ma żadnego związku z pożyczkami udzielonymi Spółce (...) przez Spółki (...) oraz pożyczkami udzielonymi przez Z. B. (1) na rzecz R. D. (1), a także fikcyjną umową pożyczki z dnia 15.03.2007 r. Nigdy też nie było mowy, ani nie podpisano żadnych dokumentów w sprawie przystąpienia R. D. (1) do długu Spółki (...) względem Spółek (...). Pomimo podpisania aktu notarialnego, i pomimo tego, że zgodnie z tym aktem wymagalność pierwszej raty określona została datą 15.12.2007 r., nastąpiła dalsza eskalacja w kierowaniu gróźb i przestępczym zachowaniu wobec powodów ze strony Z. B. (1). W sierpniu 2007 r. Z. B. (1) przedstawił R. D. (1) i W. U., nieznanego im wcześniej mężczyznę, oznajmiając, że jest on przedstawicielem mafii (dopiero po aresztowaniu tej osoby, powód R. D. (1) dowiedział się, iż nosi on nazwisko K. B.). Mężczyzna ten wyznaczył R. D. (1) i W. U. termin ośmiu tygodni na zapłacenie 2.000.000,- zł, w ratach co dwa tygodnie po 500.000 zł, a na odchodnym zabrał samochód (R. (...), będący własnością Spółki (...)), którym przyjechali R. D. (1) i W. U.. Będąc przekonanymi o realnym zagrożeniu, w oparciu o zachowanie i słowa Z. B. (1) i K. B., R. D. (1) zaciągnął kredyty w bankach, zabezpieczone hipotekami na mieszkaniu oraz domu i pieniądze z tytułu tych kredytów w kwocie 1.220.000 zł przekazał wspólnie z W. U.,

nieznanej im osobie wskazanej przez Z. B. (1) oraz K. B.. Z. B. (1) i K. B., w dalszym ciągu używając gróźb, żądali kolejnych kwot pieniędzy, na skutek czego R. D. (1) i W. U. przekazywali K. B. dalsze kwoty, łącznie 31.730 zł. Po jednym ze spotkań K. B. zabrał im samochód, którym przyjechali a także zażądał zakupu motocykla. R. D. (1) udał się następnego dnia do J. i złożył wniosek o zakup ratalny motocykla o wartości ok. 50 tys. zł. Motocykl ten został później odnaleziony przez policję, w garażu Z. B. (1) po jego aresztowaniu. Opisywane przez powodów działania Z. B. (1) i K. B. miały, zdaniem powodów, charakter przestępczy, podobnie jak wcześniejsze wymuszenie podpisania umowy fikcyjnej pożyczki oraz aktu notarialnego. Powodowie poddawali się tym działaniom pod wpływem coraz bardziej uprawdopodobnianych przez Z. B. (1) gróźb. W kolejno wysuwanych żądaniach, K. B. w porozumieniu ze Z. B. (1) zmierzał do przeniesienia na wskazaną przez nich osobę, prawa własności mieszkania powodów położonego przy ul. (...) we W., za które to nie mieli oni otrzymać zapłaty. Widząc, że nic już nie zahamuje pozwanego oraz K. B., w kolejnych żądaniach, powodowie wraz z I. i W. U. zawiadomili policję, która zatrzymała K. B., w Kancelarii Notarialnej w której miało dojść do sporządzenia wymuszonej umowy sprzedaży mieszkania. W tym samym czasie policja zatrzymała też Z. B. (1). Przeciwko zatrzymanym wszczęte zostało postępowanie przygotowawcze, zostali oni aresztowani na blisko pół roku z zarzutem m.in. wymuszenia rozbójniczego, z art. 282 kk, na szkodę powodów. Po uchyleniu tymczasowego aresztowania, w stosunku do podejrzanych Z. B. (1) i K. B., Prokurator zastosował m.in. środek zapobiegawczy, w postaci zakazu kontaktowania się z powodami R. D. (1) i M. D. (1) oraz ich dziećmi i zbliżania się do nich na odległość 100 metrów. Postępowanie przygotowawcze w stosunku do Z. B. (1) i K. B. prowadzone było przez Prokuraturę Okręgową we Wrocławiu, Wydział V Śledczy. W związku z powyższym powodowie, na zasadzie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., kwestionowali istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym - aktem notarialnym z dnia 11.05.2007 r., ponieważ oświadczeniom przez nich złożonym towarzyszyło popełnienie na ich szkodę przez Z. B. (1) przestępstwa. Okoliczności te wskazują także na sprzeczność czynności prawnych podjętych przez powodów z zasadami współżycia społecznego. Czynności te, sankcjonujące nieprawdę, podjęte zostały wyłącznie dla ochrony życia i zdrowia powodów oraz ich bliskich. Powodowie wskazali też, że w dniu 16.12.2008 r. skierowali do Z. B. (1), pisma zawierające ich oświadczenia o uchyleniu się w całości od skutków prawnych oświadczeń woli złożonych w dniu 11.05.2007 r. z uwagi na ich złożenie pod wpływem groźby. Oświadczenie te złożone zostały Z. B. (1) z zachowaniem terminu określonego w art. 88 § 2 k.c., bowiem obawa życia i zdrowie powodów oraz ich dzieci, ustała dopiero z chwilą tymczasowego aresztowania Z. B. (1) i K. B., co miało miejsce w lutym 2008 r.

Opisane okoliczności, zdaniem powodów, wskazywały na występowanie przesłanek z art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c.

W dniu 30.06.2009 r. pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – aktu notarialnego z dnia 11.05.2007 r. przeciwko Z. B. (1) wnieśli także W. U. i I. U..

W uzasadnieniu podnieśli, podobnie jak R. i M. D. (1), że Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Miliczu T. W., prowadzi przeciwko nim postępowanie egzekucyjne na podstawie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności tytułu wykonawczego - aktu notarialnego z dnia 11.05.2007 r. W ramach postępowania egzekucyjnego komornik dokonał już szeregu czynności, m.in. zajął wierzytelności z rachunku bankowego oraz nieruchomości – lokal mieszkalny stanowiący własność powodów. Powodowie podnieśli tożsame co M. i R. D. (1) okoliczności faktyczne wskazując także, że w styczniu 2008 r., po złożeniu zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oraz zatrzymaniu przez organy ścigania Z. B. (1) oraz K. B., przestali się ich obawiać i odważyli się złożyć oświadczenie o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli o dobrowolnym poddaniu się egzekucji. Na skutek powyższego zawarte w akcie notarialnym oświadczenia o dobrowolnym poddaniu się egzekucji utraciły moc i nie mogły być podstawą prowadzenia egzekucji.

Postanowieniem z dnia 31.07.2009 r. zarządzono połączenie sprawy z powództwa W. U. i I. U. ze sprawą z powództwa M. D. (1) i R. D. (1) przeciwko Z. B. (1) do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18.06.2009 r. pozwany Z. B. (1) domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania. Potwierdził, że na podstawie tytułu wykonawczego – aktu notarialnego z dnia 11.05.2007 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko powodom, którzy to poddali się w nim egzekucji w celu zabezpieczenia zwrotu udzielonej przez niego pożyczki. Wyjaśnił, że współpracę z R. D. (1) rozpoczął w 2005 roku za pośrednictwem swojego powinowatego

W. U.. W jednej z rozmów poinformowali go oni, że od dłuższego czasu prowadzą rozmowy dotyczące zakupu sieci internetowych i potrzebują inwestora. Przekonywali go, że jako inwestor zarówno jako osoba fizyczna jak i reprezentowana przez niego spółka (...), powinien stać w cieniu. Opisał, że już 31.10.2005 r. zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami ustnymi, spółka (...) udzieliła spółce powodów (...) sp. z o.o. pierwszej pożyczki. Od listopada 2005 r. do marca 2006 r. łączna kwota udzielnych pożyczek wyniosła 3 240 000 zł. Niezależnie od tego, w listopadzie 2005 r. pozwany zawarł z powodem W. U. ustną umowę pożyczki, na podstawie której przekazał mu kwotę 1 500 000 zł. Zabezpieczeniem jej wykonania był weksel własny. W. U. miał mu obiecać, że kwota ta zasili kapitał spółki internetowej. Pozwany wskazał dalej, że w marcu 2006 r. W. U. oraz R. D. (1) poinformowali go, że źle oszacowali koszty przedsięwzięcia i potrzebne jest dalsze dofinansowanie. Pozwany udzielił więc, jako osoba fizyczna, na rzecz R. D. (1) kolejnych trzech pożyczek w okresie od kwietnia do czerwca 2006 r. na łączną kwotę 1 250 000 zł. Dodatkowo R. D. (1) podpisał kolejny weksel In blanco wraz z deklaracją wekslową potwierdzającą udzielenie pożyczek i otrzymanych środków. Pozwany twierdził też, że w czerwcu 2006 r. powodowie przekonywali go aby druga z posiadanych przez niego spółek – (...) sp. z o.o. udzieliła ich spółce kolejnej pożyczki. W dniu 26.06.2006 r. umowa taka, na kwotę 200 000 zł została pomiędzy spółkami zawarta. Następnie, w okresie od września 2006 r. od 15.03.2007 r. w różnych datach, powodowie pożyczyci od pozwanego łącznie kwotę 3 695 000 zł, co potwierdza spisana jako zbiorcza, umowa pożyczki wraz z wekslem i deklaracją wekslową. Pozwany potwierdził, że terminy spłat pożyczek ustalono na 15.09.2007 r. pomimo jednak wielokrotnych zapewnień co do terminów spłaty należności w ciągu 3 miesięcy, kwoty nie zostały zwrócone. Pozwany udał się potem po poradę prawną i zgodził się na zaproponowane przez prawnika mediacyjne rozwiązanie sporu. Spotkanie takie odbyło się w Kancelarii Adwokackiej (...) sp.j. Ustalono wtedy, że sporządzony zostanie projekt aktu notarialnego, w którym to powodowie sami zaproponują terminy spłaty pożyczek. Zdaniem pozwanego, miał on stanowić zabezpieczenie sum pożyczek udzielnych powodom w ciągu ostatnich 2 lat. Mimo, że terminy spłaty pożyczek były odległe, pozwany zgodził się na taką treść aktu. W dniu 11.05.2007 r. powodowie i ich małżonki podpisali akt. Ponieważ powodowie oświadczyli, że nie mają pieniędzy na opłacenie czynności notarialnej, notariusz skontaktowała się z pozwanym, który pokrył je w całości. Dłużnicy natomiast obiecali mu, że zwrócą je w przeciągu trzech dni. Pozwany wskazał dalej, że kiedy bezskutecznie minął wyznaczony w akcie termin spłaty pierwszej raty, zwrócił się do Sądu nadanie mu klauzuli wykonalności. Pozwany twierdził, że o fakcie tym poinformował powodów zastrzegając jednocześnie, że jeśli będą spłacać należności to nie rozpocznie egzekucji. Odpowiedzieli mu, że mogą przekazać mu jedno z posiadanych mieszkań przy ul. (...) we W.. Pozwany nie zgodził się na takie rozwiązania i zaproponował, by to mieszkanie to sprzedać, i z otrzymanej ceny zwrócić mu kwotę 200 000 zł. Powodowie zwrócili się jednocześnie by pomógł im znaleźć kupca na mieszkanie. Spełniając ich prośbę przekazał m kontakt do K. B.. Z telefonicznych ustaleń wynikało, że kupujący miał wystąpić o kredyt mieszkaniowy a R. D. (1) po uzyskaniu środków, część miał przekazać pozwanemu. Na początku stycznia 2008 r. doszło w biurze firmy pozwanego do spotkania, podczas którego R. D. (1) oświadczył, że ma świadomość tego, że jego łączne zadłużenie wobec niego wynosi około 10 milionów złotych, która to w całości została zainwestowana w spółkę.

Pozwany wskazał, zaprzeczając argumentacji powodów, że oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli z dnia 11.05.2007 r. zostało złożone z uchybieniem rocznego terminu. Zaprzeczył także, że stosował wobec powodów czy też członków ich rodzin groźby w celu wymuszenia spłaty pożyczki.

Postanowieniem z dnia 25.09.2009 r. postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało zawieszona na podstawie art. 177 § 1 pkt. 4 k.p.c. tj. do czasu zakończenia postępowania karnego toczącego się przeciwko Z. B. (1) o przestępstwo z art. 282 k.k.

W dniu 29.08.2013 r. postępowanie w sprawie zostało podjęte w związku z prawomocnym zakończeniem sprawy przeciwko Z. B. (1).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie W. U. i R. D. (1) byli (...) sp. z o.o. (dalej (...)). We wrześniu 2005 r. spółka (...) zaangażowała się we wdrożenie usługi cyfrowej transmisji telewizji, telefonii i internetu na obszarze N.. W związku z koniecznością pozyskania znacznych środków finansowych na realizację tego przedsięwzięcia, powodowie R. D. (1) oraz W. U.

rozpoczęli poszukiwania inwestora skłonnego do partycypacji w finansowaniu projektu. Zainteresowanie udzieleniem pomocy finansowej wyraził pozwany Z. B. (1), który był mężem kuzynki W. U., D. B.. Z. B. (1) był udziałowcem (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o.

Z. B. (1) w (...) sp. z o.o. zdecydował się na finansowanie przedsięwzięcia powodów. W ramach tych ustaleń pozwany w okresie od 31.10.2005 r. do 08.03.2006 r. zawarł z R. D. (1), działającym w imieniu spółki (...) siedem umów pożyczek na łączną kwotę 3.240.000 zł. Każda z tych umów zastrzegła termin zwrotu pożyczonych kwot w ciągu 3 lat, liczonych od daty wpływu środków pieniężnych na rachunek pożyczkobiorcy, przy oprocentowaniu w wysokości 15 % w skali roku. Ustalono roczny okres karencji w spłacie odsetek, a po upływie tego okresu ich kapitalizację tzn. kwoty pożyczek miały być powiększone o wartość odsetek objętych karencją. Pierwsza z tych umów pożyczek została zawarta w dniu 31.10.2005 r. (udzielona w dniu 03.11.2005 r.) na kwotę 1.500.000 zł. Pożyczka ta jako jedyna została przekazana w formie przelewu bankowego. Wszystkie pozostałe były przekazane w formie gotówkowej pomiędzy stronami. Kolejną zawarto 02.12.2005 r. na kwotę 200.000 zł. Następną 16.12.2005 r. na kwotę 600.000 zł. W dniu 27.12.2005 r. zawarto umowę pożyczki na kwotę 190.000 zł, 18.01.2006 r. na kwotę 400.000 zł, 16.02.2006 r. na kwotę 250.000 zł i 08.03.2006 r. na kwotę 100.000 zł.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. III K 233/10 wraz z uzasadnieniem – k. 336 - 387,
- wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. sygn. II AKa 112/13 wraz z uzasadnieniem – k. 388 - 419,
- umowa z dnia 22.09.2005 r. – k. 157 - 158,
- umowa pożyczki z dnia 31.10.2005 r. – k. 92 - 93, 159 - 160,
- umowa pożyczki z dnia 2.12.2005 r. – k. 94 - 95, 161 – 162,
- umowa pożyczki z dnia 16.12.2005 r. – k. 96 - 97, 163 - 164,
- umowa pożyczki z dnia 27.12.2005 r. – k. 98 - 99, 165 – 166,
- umowa pożyczki z dnia 18.01.2006 r. – k. 100 - 102, 167 - 168,
- umowa pożyczki z dnia 16.02.2006 r. – k. 103-105, 169-170,
- umowa pożyczki z dnia 8.03.2006 r. – k. 104 - 105, 171 - 172,

W okresie od 28.04.2006 r. do 07.06.2006 r. pozwany Z. B. (1) oraz R. D. (1) jako osoby fizyczne, zawarli kolejne cztery umowy pożyczki. Na ich podstawie Z. B. (1) przekazał na rzecz R. D. (1) pieniądze w łącznej kwocie 1.250.000 zł. Umowy te określały roczny termin zwrotu kwoty, który miał być liczony od dnia podpisania umowy, przy zachowaniu w/w skali oprocentowania. Pożyczki miały być spłacone jednorazowo wraz z odsetkami. Jako zabezpieczenie powyższych roszczeń R. D. (1) złożył podpisane weksle in blanco. Pierwsza umowa z dnia 28.04.2006 r. opiewała na kwotę 600.000 zł, druga z dnia 02.05.2006 r. na kwotę 350.000 zł, trzecia z dnia 07.06.2006 r. opiewała na kwotę 300.000 zł. Nadto w dniu 15.07.2006 r. Z. B. (1) udzielił R. D. (1) pożyczki w kwocie 80.000 zł. Ponadto Z. B. (1) działając w imieniu spółki (...) sp. z o.o. udzielił spółce (...) w dniu 26.06.2006 r. jednej pożyczki w wysokości 200.000 zł. Pożyczka została udzielona na okres 3 lat. Oprocentowanie pożyczki wynosiło 15 % w skali roku, przy czym ustalono roczny okres karencji w spłacie odsetek, a po jego upływie ich kapitalizację. Łączna kwota udzielonych przez Z. B. (1) na rzecz R. D. (1) oraz spółki (...) wyniosła 4.770.000,00 zł. Powyższe umowy pożyczek zostały udokumentowane w formie pisemnej. Wszystkie uzyskane w ten sposób pieniądze zostały wpłacone na rachunek (...) spółki (...) oraz zgłoszone w Urzędzie Skarbowym.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. III K 233/10 wraz z uzasadnieniem – k. 336 - 387,
- wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. sygn. II AKa 112/13 z uzasadnieniem – k. 388 - 419,
- umowa pożyczki z dnia 28.04.2006 r. – k. 106, 173,
- umowa pożyczki z dnia 2.05.2006 r. – k. 107, 174,
- umowa pożyczki z dnia 7.06.2006 r. – k. 108, 175,
- umowa pożyczki z dnia 26.06.2006 r. – k. 113 - 114,
- deklaracja wekslowa z dnia 1.12.2006 r. – k. 109,
- kopie weksła – k. 110,
- pokwitowanie odbioru weksła – k. 111,
- kserokopia protokołu przesłuchania W. U. – k. 178 – 187,
- kserokopia protokołu przesłuchania R. D. (1) – k. 188 - 193,
- kserokopia protokołu przesłuchania I. U. – k. 194 - 197,
- kserokopia protokołu przesłuchania M. D. (1) – k. 198 - 201,
- postanowienie z dnia 07.02.2008r. – k. 202 - 203,
- postanowienie o przedstawieniu zarzutów – k. 211 - 213,

W lipcu 2006 r. Z. B. (1), przed ustalonym terminem zwrotu pożyczek, zaczął naciskać na zwrot pożyczonych spółce (...) pieniędzy, kierując takie żądanie do R. D. (1) i W. U.. Ponadto w przeprowadzonych z nimi rozmowach twierdził, iż oprocentowanie udzielonych przez niego pożyczek wzrosło do 60 % w skali roku. Z. B. (1) stwierdził wówczas, że pieniądze przekazane R. D. (1) oraz spółce (...) nie należały w całości do niego, a były pożyczone od innych osób, które mają zdecydowanie wyższe oczekiwania i chętnie pożyczają pieniądze ale są niebezpieczni. Informował, że w związku z tym muszą się liczyć z tym, że oprocentowanie pożyczek nie będzie takie jak w umowach tylko wyniesie właśnie 60 %. Powodowie te pierwsze rozmowy na ten temat zbagatelizowali. Na początku września 2006 r. Z. B. (1) poinformował R. D. (1), że ma problemy finansowe i oczekuje od spółki (...) natychmiastowej spłaty pożyczek. Powiedział wówczas, że oprócz niezapłaconego podatku VAT, ma jeszcze prywatne zobowiązania wobec „groźnych” ludzi, od których pożyczał pieniądze. Rozmowy takie nasiliły się od października 2006 r., kiedy to podczas kolejnych spotkań lub w trakcie rozmów telefonicznych prowadzonych z powodami, domagał się spłaty pożyczek, sugerując, że pieniądze pochodzą od mafii. Twierdził, że jej członkowie nachodzą jego dom, straszą członków jego rodziny, że przyjeżdżają w kilka osób do W., gdzie mieszkają i bawią się na jego koszt. Powodowie zrozumieli, że Z. B. (1) jest uwikłany w finansowe relacje z niebezpiecznymi ludźmi, co może i im bezpośrednio zagrażać. Z. B. (1) opowiadał im, że sytuacja się zmieniła i nie jest on już w stanie utrzymywać bandytów. Z tego typu żądaniami kilkakrotnie w ciągu dnia dzwonił do powodów. W trakcie tych rozmów Z. B. (1) zaczął stosować groźby, sprowadzające się m.in. do opowiadania o „nasłaniu” na nich swoich wierzycieli, którzy mieli być członkami zorganizowanej grupy przestępczej, a także do porwania dzieci W. U. i R. D. (1). Presję na dłużników Z. B. (1) dodatkowo wzmacniał wysyłając do nich wiadomości tekstowe SMS. W jednej z rozmów podał konkretny dzień kiedy to członkowie mafii przyjadą do domu W. U.. Ponadto pod koniec listopada na początku grudnia 2006 r. zażądał by R. D. (1) przyszedł na spotkanie jak to

określił „z przedstawicielami mafii” do hotelu (...), gdzie jej członkowie od kilku dni przebywają i bawią się na jego koszt. Twierdził, że są to członkowie mafii z W., którym jest winny jakieś pieniądze, a którzy je potrzebują bo mają zamiar kupić klub w W.. Podczas spotkania R. D. (1) z pozwanym, uczestniczył także nieznany mężczyzna. W trakcie rozmowy padła propozycja wystawienia przez (...) faktury za fikcyjnie zrealizowane usługi, by zwiększyć dochody (...). R. D. (2) nie wyraził na to zgody, o co pozwany po spotkaniu miał pretensje, twierdząc, że rozmowy z członkami mafii nie muszą się odbywać tak spokojnie i że za jakiś czas członkowie mafii będą zmuszali R. D. (1) do płacenia za pobyt w hotelu.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. III K 233/10 wraz z uzasadnieniem – k. 336 - 387,
- wyrok Sadu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. sygn. II AKa 112/13 – k. 388 - 419,
- kserokopia protokołu przesłuchania W. U. – k. 178 – 187,
- kserokopia protokołu przesłuchania R. D. (1) – k. 188 - 193,
- kserokopia protokołu przesłuchania I. U. – k. 194 - 197,
- kserokopia protokołu przesłuchania M. D. (1) – k. 198 - 201,

W dniu 15.03.2007 r., w obawie przed groźbami ze strony Z. B. (1), R. D. (1) i W. U. podpisali umowę pożyczki, z treści której wynikało, że Z. B. (1) udzielił im pożyczki pieniężnej w wysokości 3.695.000,00 zł. Dodatkowo R. D. (1) i W. U., w późniejszym okresie, jako zabezpieczenie przedmiotowej umowy, podpisali deklarację wekslową i weksle in blanco. Z. B. (1) zmuszając powodów do podpisania umowy tłumaczył, że ma ona jedynie na celu wykazanie takiego zobowiązania przed swoimi wierzycielami. Umowa ta w rzeczywistości miała charakter fikcyjny i miała na celu zabezpieczenie interesów osobistych Z. B. (1). Nigdy nie doszło do przekazania takiej kwoty tytułem pożyczki. Nie została ona tak jak poprzednie umowy zarejestrowana w dokumentach księgowych spółki (...) ani zgłoszona do Urzędu Skarbowego.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. III K 233/10 wraz z uzasadnieniem – k. 336 - 387,
- wyrok Sadu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. sygn. II AKa 112/13 – k. 388-419,
- umowa pożyczki z dnia 15.03.2007 r. – k. 115-116, 176-177
- deklaracja wekslowa – k. 117,
- kserokopie weksli – k. 118,121,
- wypowiedzenie umowy – k. 119-120,
- kserokopia protokołu przesłuchania W. U. – k. 178 – 187,
- kserokopia protokołu przesłuchania R. D. (1) – k. 188-193,
- kserokopia protokołu przesłuchania I. U. – k. 194-197,
- kserokopia protokołu przesłuchania M. D. (1) – k. 198-201,

W kwietniu 2007r. ogłoszono upadłość spółki pozwanego (...) sp. z o.o. Na początku maja 2007 r. do domu I. i W. przyjechał Z. B. (1) wraz z żoną, celem upomnienia się o spłatę zaległości z tytułu pożyczek udzielonych W. U.. Z. B. (1) ponownie powoływał się na to, iż sam ma zobowiązania „wobec mafii”, której członków nie będzie w stanie „utrzymać” i „przekieruje” ich, żeby pobierali pieniądze bezpośrednio od powodów. W trakcie tej rozmowy Z. B. (1) wskazał na dziecko powodów sugerując, że nie tylko im, lecz i dziecku może wydarzyć się krzywda. Groźby te Z. B. (1) wypowiadał w kierunku rodziny U., celem wymuszenia na nich podpisania aktu notarialnego, potwierdzającego zadłużenie z tytułu umowy pożyczki, udzielonej solidarnie W. U. i R. D. (1). W tym czasie, w związku z ogłoszeniem upadłości (...) sp. z o.o., Z. B. (1) zależało na tym by pożyczki udzielone przez F. zostały wykazane jako jego pożyczki prywatne, przysługujące mu jako osobie fizycznej, a nie zgodnie z rzeczywistością spółce (...).

W związku z powyższym oraz wcześniejszymi groźbami ze strony Z. B. (1) - W. i I. U. oraz R. i M. D. (2) w dniu 11.05.2007 r. w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) sporządzonym przez notariusz A. R. oświadczyli, że zawarli ze Z. B. (1) umów pożyczek na kwotę 5 000 000 zł oraz że są zobowiązani do zwrotu tej kwoty solidarnie. Kwota pożyczki miała być spłaca ratalnie, pierwsza rata w wysokości 700 000 zł przypadająca do dnia 15.12.2007 r. W § 3 aktu notarialnego powodowie oświadczyli, że dobrowolnie poddają się egzekucji co do kwoty 5.000.000,00 zł, która rzekomo miała wynikać z zawartej przez strony umowy pożyczki, a która nigdy między takimi stronami nie została zawarta. Wobec odmowy uiszczenia taksy notarialnej w kwocie 19.000 zł przez dłużników, mimo ich zobowiązania w przedmiotowym dokumencie do jej uregulowania, należność uiszczył Z. B. (1). Podpisanie tego aktu notarialnego poprzedziło kilka bardzo nerwowych spotkań z pozwanym. Doszło m.in. do spotkania w Kancelarii Adwokackiej adwokata K. K.. W trakcie spotkania w jego kancelarii, w którym oprócz niego uczestniczyli Z. B. (1), R. D. (1) i W. U., pozwany stwierdził, że jego wierzycielami są „bandyci”, którzy nie przebierają w środkach i są zdolni do wszystkiego, np. do porwania dzieci dłużników, co sprawia, że znajduje się w sytuacji bez wyjścia. Z. B. (1) w trakcie spotkania w kancelarii nakłaniał powodów do sporządzenia aktu notarialnego stwierdzającego istnienie wierzytelności, jako pewniejszej w jego ocenie formy zabezpieczenia należności.

Pomimo wskazania w akcie, że zapłata pierwszej raty przypadająca na dzień 15.12.2007 r., powyższego już po podpisaniu niniejszego aktu Z. B. (1) zaczął domagać się od nich natychmiastowej spłaty zobowiązania, m.in. wysyłając do nich wiadomości tekstowe SMS, sugerujące „nasłanie na nich bandytów”. W rzeczywistości, w dniu podpisywania aktu notarialnego, cała kwota udzielonych R. D. (1) oraz spółce (...) pożyczek wynosiła 4.770.000zł. Na dzień podpisywania aktu notarialnego wymagalne były dwie pożyczki na łączną kwotę 950.000 zł (umowa z dnia 28.04.2006 r. i z dnia 02.05.2006 r.). Były to umowy zawarte pomiędzy R. D. (1) a Z. B. (1). Kwota wierzytelności Z. B. (1) jako osoby fizycznej z tytułu wszystkich pisemnych pożyczek wyniosła 1.250.000 zł. Pozostałą kwotę pożyczki jego spółki (...) oraz (...).

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. III K 233/10 wraz z uzasadnieniem – k. 336 - 387,
- wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. sygn. II AKa 112/13 – k. 388-419,
- akt notarialny z dnia 11.05.2007 r. – k. 10 - 11,

W sierpniu 2007 r., na telefoniczne żądanie Z. B. (1) W. U. i R. D. (1) udali się do wsi K., gm. M., gdzie przebywali również K. B. oraz D. B..

Wcześniej Z. B. (1) ustalił z K. B., że odegrają scenę, w której to w/w miał zostać przedstawiony jako niecierpliwy wierzyciel Z. B. (1), domagający się od niego szybkiej spłaty.

Zgodnie z przyjętymi ustaleniami K. B. został przedstawiony W. U. i R. D. (1) przez Z. B. (1) jako jego wierzyciel. Z. B. (1) straszył powodów, mówiąc, że „siedzą u niego bandyci”. Natomiast K. B. zapytał powodów kiedy zapłacą stwierdzając, że albo zapłacą albo będą mieć wielki problem. Trzymał w ręku operat szacunkowy z wyceną domu W. U. przy ul. (...) we W., dokument sporządzony celem uzyskania przez powodów kredytu hipotecznego, które to środki

miały być przeznaczone na spłatę należnego mu długu. Następnie K. B. wziął do ręki kalendarz, po czym oświadczył, iż trzeba ustalić terminy spłat kwot wynikających z zawartego w dniu 11.05.2007 r. aktu notarialnego i że powodowie mają podać termin spłaty pierwszych 2 milionów złotych. Wtedy Z. B. (1) oddalił się na pół godziny, oświadczając dłużnikom, że mają podać K. B. „konkrety co do zwrotu pieniędzy”. K. B. wpisał w kalendarzu, że za 2 tygodnie powodowie mają oddać 500.000 zł, kolejna zaś spłata miała nastąpić w przeciągu następnych 2 tygodni, a w ciągu kolejnych czterech mają zapłacić 1.000.000 zł. Potem K. B. zażądał od powodów, aby wydali mu samochód osobowy marki R. (...) o wartości 20.000 zł, nr rej. (...), wraz z kluczami i dowodem rejestracyjnym, stanowiący własność spółki (...), a następnie po spełnieniu żądania przez dłużników wsiadł do samochodu i odjechał. Wówczas wrócił Z. B. (1) i podziękował powodom, że nie sprzeciwili się żądaniom bandyty.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. III K 233/10 wraz z uzasadnieniem – k. 336-387,

- wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. sygn. II AKa 112/13 z uzasadnieniem – k. 388 - 419,

- wezwanie do zapłaty – k. 112,

Pod koniec sierpnia 2007 r. R. D. (1) uiszczył na rzecz Z. B. (1) kwotę 500.000 zł na poczet należności wskazanych w akcie notarialnym z dnia 11.05.2007 r. R. D. (1) dokonywał przekazania pieniędzy mężczyźnie przebywającemu w siedzibie firmy pozwanego przy ul. (...) we W..

Następnie w połowie września 2007 r. W. U. w obecności R. D. (1) przekazał za pośrednictwem K. B. Z. B. (1) kwotę 720.000 zł. Zdarzenie miało miejsce w pojeździe marki A. (...), należącym do spółki (...). Następnie W. U. i R. D. (1), na żądanie telefonicznie lub po wysłaniu wiadomości tekstowej SMS przez K. B., przekazali mu pieniądze w kwocie 12 tys. zł, spotykając się z nim obok marketu (...), przy ul. (...) we W., lub w Galerii (...). W późniejszym czasie K. B. zadzwonił do R. D. (1) i zażądał spotkania na stacji benzynowej przy autostradzie (...). R. D. (1) na spotkanie udał się należącym do spółki (...) samochodem marki A. (...). W trakcie spotkania pozwany stwierdził, że z uwagi na to, że powodowie nie realizują ustalonego na spotkaniu w K. harmonogramu spłat, to on musi pokazać „swoim chłopakom, że jest ruch w interesie” i w związku z tym zabiera samochód A. (...). W zamian oddał R. D. (1) pojazd marki R. (...) zabrany przez pozwanego w K.. Ponadto w październiku 2007 r. we W. K. B. zażądał od R. D. (1) zakupu motocykla marki Y.. Pojazd został zakupiony przez powoda w J. w salonie wskazanym przez Z. B. (1). Cena motocykla wyniosła 47.900,00 zł i została w całości uiszczona przez R. D. (1), który na ten cel zawarł umowę kredytu. Zakupionym przez niego motorem ze sklepu odjechał K. B..

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. III K 233/10 wraz z uzasadnieniem – k. 336 - 387,

- wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. sygn. II AKa 112/13 z uzasadnieniem – k. 388 - 419,

W tym czasie K. B. zainteresował się mieszkaniami posiadanymi przez R. D. (1) przy ul. (...) i W. U. przy ul. (...) we W.. Zażądał od powodów okazania tych mieszkań. Przyjechał także do mieszkania R. D. (1) we W. przy ul. (...), gdzie zastał jego córkę A.. W trakcie krótkiej rozmowy zapytał ją, czy ktoś mieszka w lokalu mieszkalnym R. D. (1) przy ul. (...) we W.. Następnie wyszedł z mieszkania i skierował się na podwórze, gdzie spotkał R. D. (1), który w tym czasie wyprowadzał psa. R. D. (1) poprosił go wtedy by do kwestii regulowania zadłużenia nie „mieszał” dzieci. Na przełomie października i listopada 2007 r. K. B. w trakcie kolejnego spotkania z R. D. (1) zażądał od niego pieniędzy w kwocie 1.800 zł, celem zakupu aparatu fotograficznego, którym miał robić zdjęcia w mieszkaniu należącym do powoda.

Następnie K. B. wraz z powodami pojechali do mieszkania, stanowiącego przedmiot współwłasności R. i M. D. (1), mieszczącego się we W. przy ul. (...), gdzie stwierdził, że przeprowadzi tam remont, celem przeznaczenia mieszkania do sprzedaży. Uzyskana ze sprzedaży kwota miała zostać przekazana Z. B. (1) w ramach przysługującej mu wierzytelności. K. B. rozpoczął w mieszkaniu przy ul. (...) prace remontowe mające na celu podniesienie jego standardu. Koszty przeprowadzania prac remontowych jak i wykorzystywanych w tym celu surowców, na wyraźne polecenie K. B., ponosił w całości R. D. (1). Mieszkanie to miała kupić konkubina K. B. P. M., która to zgromadziła potrzebne środki z pomocą członków swojej rodziny. W połowie stycznia 2008 r. K. B. wprowadził się do w/w mieszkania razem z P. M.. Wtedy też poinformował R. D. (1), że z uwagi na to, że powodowie nie realizują harmonogramu spłat ustalonego w K., pozwany musi podjąć jakieś działania by na jakiś czas wstrzymać działania członków mafii wobec powodów. W dniu 15.01.2008 r. R. D. (1) i W. U. spotkali się z K. B. w kawiarni mieszczącej się w Galerii (...) we W.. Wówczas Z. B. (1) przekazał R. D. (1) sporządzoną przez siebie przedwstępną umowę kupna mieszkania w zwykłej formie pisemnej, datowaną na dzień 15.01.2008 r., określającą jego cenę na kwotę 300.000 zł. W umowie nie wpisano kupującego, zawarty był natomiast zapis o otrzymaniu przez sprzedającego zaliczki w kwocie 250.000 zł. K. B. nalegał, by powód podpisał ją wraz z żoną, gdyż w innym wypadku nie będzie mógł powstrzymać osób z grupy przestępczej chcących wygzekwować zadłużenie. Pod wpływem tej groźby powód wraz z żoną podpisali tekst umowy pozostawiając, zgodnie ze wskazaniem K. B., puste pole w miejscu oznaczenia nabywcy. Po tym fakcie R. D. (1) zdecydował się zawiadomić organy ścigania.

W dniu 31.01.2008 r., w kancelarii notarialnej miało dojść do zawarcia umowy przenoszącej własność lokalu R. i M. D. (1) przy ulicy (...) we W. na rzecz P. M.. Umowa finalnie nie została podpisana z uwagi na interwencję funkcjonariuszy Policji, którzy dokonali zatrzymania K. B..

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. III K 233/10 wraz z uzasadnieniem – k. 336 - 387,
- wyrok Sadu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. sygn. II AKa 112/13 – k. 388 - 419,
- akt notarialny z dnia 11.05.2007r. – k. 10 - 11,

Na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej II Wydziału Karnego z dnia 03.02.2008 r. zastosowano wobec Z. B. (1) oraz K. B. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy tj. do dnia 31.04.2008 r.

Dowód:

- postanowienie o tymczasowym aresztowaniu K. B. – k. 204 - 207,
- postanowienie o tymczasowym aresztowaniu Z. B. (1) – k. 208 - 210

Postanowieniem z dnia 28.02.2008r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej I Wydział Cywilny nadał aktowi notarialnemu z dnia 11.05.2007 r. sporządzonym w kancelarii Notarialnej we W. przez notariusza A. R. klauzulę wykonalności.

Dowód:

- postanowienie z dnia 28.02.2008 r. – k. 12, 151 - 152,

Z. B. (1) wszczął w stosunku do R. i M. D. (1) oraz I. i W. U. postępowanie egzekucyjne. Postanowieniem z dnia 13.01.2009 r. postępowanie to zostało zawieszona na podstawie art. 820 k.p.c.

Dowód:

- postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Miliczu T. W. z dnia 13.01.2009 r. – k. 13,
- zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego – k. 193,

W dniu 16.05.2008r. W. U. oraz I. U. przesłali Z. B. (1) oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń o zawarciu umowy pożyczki z dnia 15.03.2007 r. opiewającej na kwotę 3.695.000.00 zł, która nie została mi nigdy wypłacona, o wystawieniu weksla własnego in blanco oraz o uznaniu długu z tytułu umowy pożyczki na kwotę 5.000.000 zł wraz z zobowiązaniem do jej spłaty wraz z odsetkami oraz o poddaniu się egzekucji w trybie art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c. zawartych w akcie notarialnym z dnia 11.05.2007 r. Wskazali, że oświadczenia te składali pod wpływem gróźb i obawiali się, że jeśli ich nie złożą, to im lub ich rodzinie grozić będzie poważne niebezpieczeństwo tak majątkowe jak i osobiste. Jednocześnie W. U. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 145.300 zł tytułem szkód, które zostały mu wyrządzone na skutek jego bezprawnych działań.

Oświadczenie to zostało osobiście odebrane przez pozwanego w dniu 21.05.2008 r.

Dowód:

- oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli z dnia 16.05.2008 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 154 - 155,

W pismach z dnia 16.12.2008 r. kierowanych do pozwanego Z. B. (1), M. D. (1) i R. D. (1) oświadczyli, że uchylają się w całości od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego w dniu 11.05.2007 r. w formie aktu notarialnego (Rep. A nr (...)) sporządzonym przed notariuszem A. R. z uwagi na złożenie go pod wpływem groźby. Dodali że z uwagi na uzasadnioną w tamtym czasie obawę zagrożenia życia swojego i jego rodziny, złożył oświadczenie potwierdzające istnienie umowy pożyczki na kwotę 5 000 000 zł i obowiązek jej zwrotu.

Pisma te zostały skutecznie doręczone na adres zamieszkania pozwanego przy ul. (...) w Z..

Dowód:

- oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli z dnia 16.12.2008r. – k. 22 - 25,

W stosunku do pozwanego Z. B. (1) przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu III Wydziałem Karnym toczyło się postępowanie o przestępstwo z art. 282 k.k. popełnione na szkodę powodów. Wyrokiem z dnia 12.12.2012 r. Sąd uznał Z. B. (1) winnego popełnienia przestępstwa z art. 282 k.k. polegającego na tym, że w dniu 11.05.2007r. we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził W. U., I. U., R. D. (1) i M. D. (1) do rozporządzenia własnym mieniem w ten sposób, że stosując groźbę zamachu na życie w postaci zlecenia członkom grupy przestępczej przymusowego wyegzekwowania pieniędzy zmusił pokrzywdzonych do sporządzenia w dniu 11.05.2007 r. oświadczenia w formie aktu notarialnego rep. A (...) o dobrowolnym poddaniu się egzekucji należności pieniężnych do kwoty 5 000 000 zł poświadczając jednocześnie nieprawdę co do faktu istnienia wierzytelności mu przysługującej z tytułu umowy pożyczki zawartej z W. U. i R. D. (1), która w rzeczywistości mu nie przysługiwała ponieważ umowa pożyczki miała charakter fikcyjny.

Na podstawie art. 282 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych grzywny w wysokości 50 zł.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. III K 233/10 wraz z uzasadnieniem – k. 336 - 387,
- wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. sygn. II AKa 112/13 z uzasadnieniem – k. 388 - 419,

Opisany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych przez strony dokumentów, w szczególności umów pożyczek, aktu notarialnego z dnia 11.05.2007 r. oświadczeń o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń woli złożonych w akcie notarialnym z dnia 11.05.2007 r. a przede wszystkim w oparciu o treść wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. (sygn. akt: III K 233/10) wraz z uzasadnieniem oraz wyroku Sądu Apelacyjnego II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. (sygn. akt: II AKa 112/13), które potwierdziły okoliczności nawiązania współpracy powodów z pozwanym, wartości udzielenia pożyczek, podejmowania przez pozwanego działań mających na celu wcześniejsze wyegzekwowanie pożyczonych kwot a także zastraszania powodów, które to doprowadziły do zawarcia nie tylko fikcyjnej umowy pożyczki w marcu 2007 r. ale także złożenia oświadczenia w dniu 11.05.2007 r. przed notariuszem A. R. o poddaniu się egzekucji do kwoty 5 000 000 zł.

Dokumenty dołączone przez strony dowiodły także okoliczności nadania aktowi notarialnemu z dnia 11.05.2007r. klauzuli wykonalności a także wszczęcia przez pozwanego w stosunku do powodów postępowań egzekucyjnych.

Sąd pominął dowód z przesłuchania zawnioskowanych przez strony postępowania zeznań świadków i przesłuchania stron mając na uwadze, iż wszystkie istotne okoliczności sprawy zostały ustalone na podstawie dokumentów, z których część ma charakter urzędowy (np. wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu oraz Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, czy protokoły zeznań złożonych przez powodów w trakcie postępowania przygotowawczego, postanowienie Sądy Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej o zastosowaniu tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym).

Sąd pominął także dowód z przesłuchania stron na okoliczność zawnioskowaną na rozprawie w dniu 14 października 2013 r. Sąd miał bowiem na uwadze, iż zgodnie z art. 299 k.p.c. dowód z przesłuchania stron jest przeprowadzany wyłącznie gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie Sądu taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Wszystkie niezbędne, istotne okoliczności zostały wyjaśnione na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy (np. pisemnymi oświadczeniami powodów o uchyleniu się przez nich od skutków złożonego w dniu 11 maja 2007 r. oświadczeń o dobrowolnym poddaniu się egzekucji i dołączonymi do nich zwrotnymi potwierdzeniami odbioru, k. 22 – 25 i 154 – 156). Stąd też nie było podstawy do przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron. W ocenie Sądu wniosek pozwanego zmierzał jedynie do zbędnego przedłużenia toku postępowania.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwa są uzasadnione w całości.

Powodowie R. D. (1) oraz M. D. (1) a także W. U. oraz M. U. domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego sporządzonego w dniu 11.05.2007 r. we W. przez notariusza A. R. (Rep. A numer (...)), zaopatrzonego postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej I Wydziału Cywilnego z dnia 28.02.2008 r. (sygn. akt: I Co 2988/07) w klauzulę wykonalności. Twierdzili stanowczo, że oświadczenia o poddaniu się egzekucji w trybie art. 777 § 1 pkt. 4 k.p.c, stanowiące część opisanego wyżej aktu notarialnego, złożyli pod wpływem groźby ze strony pozwanego Z. B. (1), który straszył ich m.in. istnieniem zorganizowanej grupy przestępczej, której członkom może zlecić pozbawienie ich życia. Wskazali, że dopiero po wydaniu postanowienia o tymczasowym aresztowaniu pozwanego z dnia 03.02.2008 r. poczuli się na tyle bezpiecznie, że odważyli się złożyć oświadczenie woli o uchyleniu się od skutków oświadczeń złożonych w akcie notarialnym.

Pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości. W odmienny sposób opisywał okoliczności faktyczne towarzyszące zawarciu aktu notarialnego a także współpracy stron. Zarzucał także, że oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli powodowie złożyli z uchybieniem rocznego terminu opisanego w art. 88 k.c.

Bezsporna w sprawie była okoliczność współpracy stron i udzielenie przez pozwanego R. D. (1) lub prowadzonej przez powodów spółce pożyczek pieniężnych.

W związku z treścią twierdzeń i zarzutów pozwanego, rozstrzygnięcie sporu wymagało dokonania ustalenia, czy powodowie, składając w akcie notarialnym oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji, działali pod wpływem groźby i w związku z tym czy mogli uchylić się od złożonego w akcie notarialnym oświadczenia. Ustalenia wymagało także, czy powodowie zachowali ustawowy termin do skutecznego uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia.

Podstawę prawną roszczenia powodów wobec pozwanego stanowił art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części jeśli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Należy zauważyć, że dłużnik - stosownie do art. 840 § 1 pkt 1 - może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego. Cel, jakim jest z reguły trwałe uniemożliwienie przeprowadzenia w całości lub w części egzekucji ze wskazanego przez powoda tytułu egzekucyjnego, może być osiągnięty wówczas, gdy dłużnik wykaże nieistnienie zdarzenia, na którym oparto wydanie klauzuli wykonalności. Zaprzeczenie zdarzeniom, na których zostało oparte wydanie klauzuli wykonalności, może obejmować takie okoliczności, które wskazują, że określony tytuł nie powinien być opatrzony klauzulą wykonalności, jako niepodlegający wykonaniu lub niespełniający warunków przepisanych prawem egzekucyjnym.

W doktrynie podkreśla się, że celem powództwa opozycyjnego z art. 840 kpc jest pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenie, co należy odróżnić od uchylenia postanowienia sądu o nadaniu klauzuli wykonalności. Weryfikacja postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności niewątpliwie zmierza do zakwestionowania tej klauzuli, jednak może nastąpić tylko poprzez wniesienie zażalenia i z powołaniem się na uchybienia proceduralne w toku postępowania klauzulowego. Tymczasem powództwo z art. 840, jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych – podstawach wymienionych w punktach 1–3 omawianego przepisu (patrz też uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192; wyrok SN z dnia 21 lipca 1972 r., II CR 193/72, OSNC 1973, nr 4, poz. 68; postanowienie SN z dnia 24 sierpnia 1973 r., II PZ 34/73, LEX nr 7295; postanowienie SN z dnia 18 marca 1971 r., I CZ 110/70, LEX nr 6896). Jeżeli dłużnik przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności (art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.), to powinien wskazać, jakie zdarzenia kwestionuje, i przedstawić stosowne dowody na tę okoliczność. Dłużnik może bez ograniczeń powoływać się na zdarzenia mające miejsce po powstaniu tytułu egzekucyjnego, nawet w odniesieniu do orzeczeń korzystających z powagi rzeczy osądzonej (jak wyroki i postanowienia sądowe), i kwestionować przykładowo, że uprawnienia czy obowiązki nie przeszły na wierzyciela, dłużnika lub osobę trzecią (art. 788 k.p.c.). Natomiast na zdarzenia poprzedzające wydanie tytułu egzekucyjnego dłużnik może powoływać się tylko wówczas, gdy tytuły egzekucyjne nie korzystają z powagi rzeczy osądzonej. W tych wypadkach dłużnik może przykładowo kwestionować wysokość czy charakter świadczenia, nie żądając jednocześnie unieważnienia aktu notarialnego, z którego świadczenie wynika (K. Korzan: Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne w sprawach cywilnych, Warszawa 1986, s. 212-213).

Odnosząc powyższe poglądy zajęte w doktrynie i orzecznictwie do przedmiotowej sprawy należy podkreślić, że dłużnicy (powodowie w niniejszej sprawie) w toku przeprowadzonego postępowania udowodnili istnienie okoliczności stanowiącej podstawę do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego opisanego w pozwach.

W niniejszej sprawie tytuł wykonawczy stanowił zaopatrzony w klauzulę wykonalności akt notarialny z dnia 11.05.2007 r., w którym powodowie na podstawie art. 777 § 1 pkt. 4 k.p.c. dobrowolnie poddali się solidarnej egzekucji co do obowiązku zwrotu udzielonej przez pozwanego pożyczki w wysokości 5 000 000 zł.

Zgodnie z art. 87 k.c., kto złożył oświadczenie woli pod wpływem bezprawnej groźby drugiej strony lub osoby trzeciej, ten też może uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia, jeżeli z okoliczności wynika, że mógł się obawiać,

iż jemu samemu lub innej osobie grozi poważne niebezpieczeństwo osobiste lub majątkowe. Stosownie natomiast do treści art. 88 § 1 k.c. uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu lub groźby, następuje przez oświadczenie złożone tej osobie na piśmie. Uprawnienie do uchylenia się w przypadku groźby wygasa z upływem roku od chwili, kiedy stan obawy ustał. Należy wskazać, że kodeks cywilny nie definiuje pojęcia groźby bezprawnej, lecz określa jedynie przesłanki, które nadają jej charakter normatywny. Są nimi: bezprawność, powaga groźby i normalny związek przyczynowy między groźbą a złożeniem oświadczenia woli określonej treści, przy czym przesłanki te muszą wystąpić łącznie. Groźba jest zawsze działaniem celowym, skierowanym na zmuszenie zagrożonego, wbrew jego woli, do złożenia określonego oświadczenia. Zmuszenie polega na tym, że groźący zapowiada spełnienie przez siebie "zła" wobec zagrożonego, jeżeli on niełoży oświadczenia określonej treści. Groźbą bezprawną może być także zapowiedź wykonania prawa podmiotowego niezgodnie z jego przeznaczeniem, wyłącznie w celu spowodowania obawy u składającego oświadczenie woli, czyli groźba nadużycia prawa podmiotowego. Może to być też takie zachowanie, które jest formalnie zgodne z prawem, jednakże zmierza do wymuszenia złożenia oświadczenia woli. W ramach więc interpretacji pojęcia bezprawności groźby odróżnia się powszechnie bezprawność środka od bezprawności celu. Pierwsza występuje wówczas, gdy grozi się środkami, do użycia których nie miało się prawa, druga natomiast, gdy groźącemu służyło wprawdzie prawo, jednakże przyznane mu było w innym celu niż ten, w jakim z niego skorzystał. Ocenie podlega zawsze całokształt zachowania sprawcy, a nie poszczególne jego elementy, środki, do jakich się ucieka, czy też cel, do jakiego dąży, w oderwaniu od pozostałych składników stanu faktycznego. Prawo cywilne operuje szerokim pojęciem bezprawności. Groźba ma charakter bezprawny wówczas, gdy następuje wkroczenie w cudzą sferę prawną w sposób naruszający element wolności składania oświadczeń woli. Przekroczenie dozwolonej granicy zachodzi, jeżeli groźący stawia alternatywę: oświadczenie woli albo realizacja groźby. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.06.2012 r., sygn.: I BP 9/11).

Wskazać należy w tym miejscu, że postępowanie obejmowało rozstrzygnięcie dwóch powództw wytoczonych przeciwko Z. B. (1) przez R. i M. D. (1) w dniu 26.01.2009 r. oraz W. i I. U. w dniu 30.06.2009 r. onieważ miały one za przedmiot pozbawienie wykonalności tożsamego tytułu wykonawczego – aktu notarialnego z dnia 11.05.2007r., a także z uwagi na powoływane przez powodów jednakowe okoliczności faktyczne, postanowieniem z dnia 31.07.2009 r. Sąd połączył sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia. Uzasadnione to było także z uwagi na ekonomię procesową a także tożsamością wnioskowanych do przeprowadzenia dowodów.

Sąd podkreśla w tym miejscu, że ustalając stan faktyczny a także rozstrzygając o roszczeniu powodów Sąd brał za podstawę nie tylko dokumenty złożone przez strony, ale przede wszystkim treść wyroków Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydziału Karnego z dnia 12.12.2012 r. sygn. akt III 233/10 oraz Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydziału Karnego z dnia 28.05.2013 r. Zgodnie bowiem z art. 11 k.p.c. ustalenia wydane w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą Sąd w postępowaniu cywilnym. Zasada prejudykatu wynikającego z powołanego przepisu ma charakter bezwzględnie obowiązujący w stosunku do sprawcy przestępstwa skazanego w procesie karnym. Osoba taka jako pozwana w sprawie cywilnej nie może podważać ustaleń wyroku skazującego jej za popełnienie przestępstwa. Może natomiast powoływać się na wszelkie okoliczności, które mogą mieć wpływ na zmniejszenie odpowiedzialności cywilnej, w tym na przyczynienie się poszkodowanego do szkody lub wyłączenie obowiązku jej naprawienia np. z powodu jej pokrycia, przedawnienia, potrącenia. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.01.2013r. I CSK 373/12) Sąd cywilny wiąże przy tym tylko zawarte w sentencji wyroku skazującego ustalenia okoliczności dotyczące osoby sprawcy, czynu przypisanego oskarżonemu i przedmiotu przestępstwa.

Z treści wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu jednoznacznie wynika, że pozwany Z. B. (1), stosując groźbę zamachu na życie w postaci zlecenia członkom grupy przestępczej przymusowego wygzekwowania pieniędzy, zmusił W. U., I. U., R. D. (1) i M. D. (1) do sporządzenia w dniu 11.05.2007 r. oświadczenia w formie aktu notarialnego rep. A (...) o dobrowolnym poddaniu się egzekucji należności pieniężnych do kwoty 5 000 000 zł poświadczając jednocześnie nieprawdę co do faktu istnienia wierzytelności mu przysługującej z tytułu umowy pożyczki zawartej z W. U. i R. D. (1), która w rzeczywistości mu nie przysługiwała. Z popełnienie tego czynu zakalikowanego z art. 282 k.k. (wymuszenie rozbójnicze) Sąd wymierzył mu karę pozbawienia wolności i grzywny. Wobec tak dokładnie opisanego w wyroku

karnym działania pozwanego, należy uznać, iż wyczerpują one znamiona groźby w znaczeniu art. 87 k.c. W związku z powyższym Sąd uznał, że brak było podstaw i konieczności do przeprowadzania dowodów ze świadków oraz stron.

Nadto okoliczności i zdarzenia, które doprowadziły do złożenia oświadczeń woli przez powodów w akcie notarialnym z dnia 11.05.2007 r. zostały potwierdzone w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, który uznał dodatkowo, że czynów tych Z. B. (1) dokonał w warunkach ciągu przestępstw.

W tym miejscu należy ponownie zauważyć, że wobec powyższego brak było podstaw aby prowadzić postępowanie dowodowe z zawnioskowanych zeznań świadków.

Brak było także konieczności przeprowadzania dowodu z zeznań stron zawnioskowanego przez pozwanego na okoliczności związane z zachowaniem terminu do uchylecia się od złożonego pod wpływem błędu oświadczenia woli. Podkreślić należy, za cytowanym wyżej przepisem art. 88 § 2 k.c., że termin roczny do złożenia oświadczenia rozpoczyna bieg od chwili, kiedy stan obawy ustał. W ocenie Sądu najwcześniejszym możliwym terminem, kiedy to można w okolicznościach przedmiotowej sprawy mówić o ustaniu stanu obawy, był dzień wydania postanowienia o tymczasowym aresztowaniu pozwanego, co miało miejsce w dniu 03.02.2008 r. Dokumenty złożone przez strony świadczą niezbicie, że oświadczenia o uchylecia się od skutków prawnych oświadczenia woli zawartego w akcie notarialnym powodowie R. i M. D. (1) złożyli w dniu 16.12.2008 r. (doreczone w dniu 05.01.2008r. na adres zamieszkania pozwanego) a W. i I. U. w dniu 16.05.2008 r. (odebrane osobiście przez pozwanego w dniu 10.06.2008 r.) Pozwany nie kwestionował, że zapoznał się z tymi oświadczeniami, zatem roczny termin został zachowany nawet przy przyjęciu daty doreczenia oświadczeń pozwanemu. Przy takich ustaleniach poczynionych na podstawie nie budzących wątpliwości dokumentów, przeprowadzenie dowodów z zeznań stron czy też świadków, na okoliczność kiedy ustał stan obawy, nie zasługiwał na uwzględnienie.

Powyższe ustalenia faktyczne a także powołane przepisy wskazują, że zachodzą przesłanki do uchylecia wykonalności tytułu wykonawczego - aktu notarialnego z dnia 11.05.2007 r. zaopatrzonego postanowieniem z dnia 28.02.2008 r. w klauzulę wykonalności na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie spełnione są przesłanki pozwalające na uznanie zasadności żądań obu pozwów. Z tych też względów Sąd działając na podstawie powołanych wyżej przepisów orzekł jak w pkt. I i II wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie III sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. mając na uwadze wynik postępowania - fakt, że powodowie R. i M. D. (1) wygrali je w całości. Sąd zasądził od pozwanego na ich rzecz kwotę 22 234 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, na co złożyła się uiszczona przez nich opłata od pozwu w kwocie 15 000 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7200 zł oraz kwota 34 zł z tytułu opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw. Wysokość kosztów zastępstwa prawnego została ustalona w oparciu o § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 ze zm.) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W ocenie Sądu brak jest podstaw faktycznych i prawnych do odrębnego zasądzenia kosztów postępowania na rzecz każdego z małżonków stąd też koszty te zasądził łącznie.

W pkt. IV wyroku Sąd, na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał pozwanemu uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwotę 85 000 zł tytułem brakującej części opłaty sądowej, od obowiązku której M. I R. D. (1) zostali zwolnieni.

Rozstrzygnięcie w pkt. V Sąd oparł, podobnie jak w pkt. III na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i mając na uwadze wynik postępowania - fakt, że powodowie W. U. i I. U. wygrali je w całości, zasądził od pozwanego na ich rzecz kwotę 7217 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, na co złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7200 zł oraz kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość kosztów zastępstwa prawnego została ustalona w

oparciu o § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 ze zm.) w sprawie opłat za czynności w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W pkt. VI wyroku Sąd, na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał pozwanemu uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 000 zł tytułem brakującej opłaty sądowej, od obowiązku której powodowie W. i I. U. zostali zwolnieni.

Zarządzenia:

- 1) odnotować,
- 2) odpis doręczyć pełnomocnikowi powodów R. i M. D. (1) oraz pełnomocnikowi pozwanego (proszę najpierw ustalić, czy wniosek od pełnomocnika pozwanego wpłynął w terminie),
- 3) kal. 14 dni